

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Русе, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Николинка Чокоева

Членове: Татяна Черкезова
                  Виржиния К. Караджова

при участието на секретаря Недялка Н.
като разгледа докладваното от Виржиния К. Караджова Въззивно гражданско
дело № 20244500500031 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от “Електроразпределение Север“ АД-
Варна, чрез надлежно упълномощен представител, против Решение № 1604
от 14.11.2023 г., постановено по гр.дело № 1930/ 2023 г. по описа на РРС, с
което е бил уважен предявеният срещу тях иск на М. Н. П. за заплащане на
сумата от 295 лв., представляваща обезщетение за причинените ѝ
имуществени вреди в резултат на настъпила на 23.01.2023 г. авария в етажно
ел.табло в сграда, находяща се в *****, изразяващи се в разходи за ремонт
на хладилник “Електролюкс”, модел LT61AE24W0, фабричен № 03638047,
със законната лихва от 10.04.2023 г. и разноски за него производство.

Считат, че обжалваният акт е постановен при допуснати процесуални
нарушения на чл.12, чл.235 ал.2 и чл.236 ал.2 от ГПК, и е неправилен.Иска се
отмяна на решението и присъждане на разноски за двете производства.

Въззиваемата страна М. Н. П., чрез адв.А. Г. от АК-Русе, своевременно
са подали отговор на въззивната жалба. Считат последната за
неоснователна.Молят първоинстанционното решение да бъде потвърдено,

като се присъдят разноски за въззивното производство.

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирана страна, в предвидения в закона срок и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима. При упражняване на правомощията си по чл.269 от ГПК настоящият състав намира, че Решение № 1604 от 14.11.2023 г., постановено по гр.дело № 1930/ 2023 г. по описа на РРС, е валидно и допустимо.

Въззивникът счита, че при решаване на спора от първата инстанция е било допуснато нарушение на чл.12 от ГПК, според който съдът преценява всички доказателства по делото и доводите на страните по вътрешно убеждение.

Настоящият състав намира, че при постановяване на решението си районният съдия е съобразил събраните в хода на производството доказателства и липсва основание да се приеме, че не ги е ценил по вътрешно убеждение.

Според чл.235 ал.2 от ГПК, съдът основава решението си върху приетите от него за установени обстоятелства по делото и върху закона, а в чл.236 ал.2 от ГПК е казано, че към акта се излагат мотиви, в които се посочват исканията и възраженията на страните, преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи на съда.

Настоящата инстанция намира, че при постановяване на обжалвания акт районният съдия е спазил всички тези изисквания.

Като взе предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, Окръжен съд-Русе изцяло споделя мотивите на първата инстанция в обжалваното решение, както относно установените фактически положения, така и развитите правни доводи и счита, че същото следва да бъде потвърдено по изложените в него съображения.

Производството пред районния съд е било образувано по молба на М. Н. П. против “Електроразпределение Север“ АД-Варна. В хода на делото страните са нямали разногласия по въпроса, че ищцата, като собственик на недвижим имот на втория етаж в сграда, находяща се в гр.Русе по *****, има качеството на потребител на електрическа енергия по смисъла на § 1 т.41б от ДР на Закон за енергетиката. Ангажирани са били доказателства, че жената притежава хладилник “Електролюкс”, модел LT61AE24W0, фабричен № 03638047, придобит на 19.11.2021 г., в гаранция към 23.01.2023 г. Нея вечер, след като се прибрала в дома си, М.П. установила, че в жилището ѝ няма електрозахранване. След като се уверила, че ел.табло в апартамента е в изправност, има осветление на стълбището в блока и съсед по етаж я уведомил, че в неговия имот също не протича ел.енергия, жената преценила,

че се касае до проблем в етажното ел.табло, за което сигнализираща ответното дружество.Същата вечер сервизен екип посетил адреса и отстранил аварията в етажното разпределително табло. Данни за посочения факт се съдържат в документа от 22.02.2023 г., изходящ от дружеството, като в този смисъл са и показанията на св.З.Х.. На 23.01.2023 г. вечерта мъжът посетил процесния имот и констатирал наличие на нагорели проводници на етажното ел.табло, преди електромера.

По делото се установява, че поради отсъствие от дома, чак на 26.01.2023 г. ищцата видяла, че хладилникът ѝ не работи.На другия ден служител от обслужващия гаранционен сервиз "Елдом Комерс" ЕООД-Русе извършил оглед и констатирал, че в уреда е дефектирал основен операционен модул (платка) и е необходима подмяна.За това бил съставен констативен протокол.

По делото няма спор, че ищцата предявила претенции към доставчика на ел.енергия да бъде финансово компенсирана за причинената ѝ вреда.Служители на дружеството извършили оглед в дома на потребителя и се уверили в неизправността на хладилника. Независимо от това обстоятелство, въззивникът отказал да заплати търсеното обезщетение, позовавайки се на чл.77 ал.1 от Общите условия за достъп и пренос на ел. енергия през електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север" АД, съгласно който бил предвиден срок от три работни дни за уведомяване на енергийното предприятие за претърпяната вреда, който М. П. не е спазила.

Представени са доказателства, че на 23.02.2023 г. хладилникът бил ремонтиран, като ищцата заплатила за възстановяването му на гаранционния сервиз сумата от 295 лв. с включен ДДС, за което ѝ била издадена фактура № 844/23.02.2023 г. с фискален бон към нея.

В хода на производството е била назначена техническа експертиза, според която възникналата на 23.01.2023 г. авария на ет.2 в сградата по ***** е вследствие повреда във връзката от магистралния нулев проводник, който върви в общата шахта към нулевата шина в етажното табло, от което се хранят и трите апартамента на етаж.Вещото лице е изброило възможните причини, които са довели до изгаряне на платката в хладилника на ищцата, измежду които е и подаване на некачествено напрежение, което не отговаря на изискванията на стандарт EN 50160.Не се установява повредата са се дължи на неизправност на вътрешната инсталация в жилището, нито на неправилна експлоатация на уреда. Според вещото лице, в случая прекъсването на нулевия проводник е станало точно на мястото, в което се свързват мрежата на "ЕРП Север" и вътрешната мрежа на консуматора – прекъсната е връзката между нулевия проводник в шахтата и шината, която се намира в етажното табло и подава нула.

Съгласно чл.89 ал.1 т.2 от ЗЕ, въззивникът, като оператор на електроразпределителната мрежа, е длъжен да осигурява непрекъснатост на електроснабдяването и качество на доставяната ел.енергия, а според чл.26 т.2 и чл.27 ал.1 от Общите условия за достъп и пренос на електрическа енергия

през електроразпределителната мрежа на "Електроразпределение Север" АД, дружеството трябва да предоставя на клиентите електрическа енергия в съответствие с изискванията за качество и безопасност, както и да пренася ел.енергия с номинално напрежение и с показатели за качество, според приетите от КЕВР и стандарт БДС EN 50160. При нарушаване на тези задължения, когато е налице пренос на ел. енергия в мястото на присъединяване с показатели за качество, несъответстващи на действащата нормативна уредба и при необезпечена безопасна експлоатация на електрически съоръжения, негова собственост, юридическото лице носи отговорност за щетите, нанесени на потребителите. Неоснователни са доводите на въззивника, че в процесния случай не е било налице отклонение на напрежение, надвишаващо нормативно предвидените граници.Опровергани са и твърденията на дружеството, че на 23.01.2023 г. не са били подавани сигнали и жалби от други потребители.Ищцата е ангажирала доказателства, че на нея дата при съсед, притежаващ имот на същия етаж, също възникнал проблем от такова естество с битовата техника. Изложеното налага извод, че са налице предвидените в закона предпоставки да бъде ангажирана договорната отговорност на въззивника.Ищцата е доказала валидно възникналото с насрещната страна правоотношение по договор за търговска продажба на електрическа енергия, виновното изпълнение на облигационното задължение за дружеството да достави ресурс, съобразно уговореното качество и произтеклите от това вреди за потребителя, в пряка причинна връзка с изпълнението. Според чл.89 т.2 от ЗЕ, операторът на електроразпределителната мрежа осигурява непрекъснатост на електроснабдяването и качество на доставяната електрическа енергия. В тази връзка по делото не се установява изправността на въззивника по отношение на задължението му към релевантния момент и по всяко време да е осигурил необходимите ресурси за поддръжката на сигурна преносна мрежа в района на обекта на потребление, в съответствие с техническите изисквания и изискванията за безопасност при работа, както и да е предприел необходими действия по обезпечаване сигурността, непрекъснатостта и качеството на доставяната ел.енергия. Липсват данни по делото за наличие на обстоятелства, освобождаващи дружеството от отговорност по смисъла на чл.81 ал.1 от ЗЗД. В случая вредите са настъпили поради прекъсване връзката между нулевия проводник в шахтата и шината, която подава нула в етажното табло, в резултат на което е възникнало повисоко напрежение или е протекъл по-голям ток. Съгласно чл.74 ал.2 от ЗЕ, енергийните предприятия не са задължени да изплащат обезщетения за щетите, нанесени в резултат на временно прекъсване или ограничаване на снабдяването с електрическа енергия, с изключение на случаите, при които аварията или дълготрайният недостиг са настъпили по тяхна вина. Следователно, за да се освободи от отговорност, електроразпределителното дружество следва да докаже, че прекъсването се дължи на причина, за която не отговаря.В хода на настоящото производство въззивникът не е установил наличие на някоя от възможностите, регламентирани в ЗЕ, които да изключат договорната му отговорност за нанесените щети. Това налага уважаване на

претенцията на ищцата. Настоящата инстанция споделя извода на районния съд, че неспазването на срока по чл.77 ал.1 ОУ няма погасяващ характер относно правата на клиента да търси обезщетение за причинените вреди от доставчика.

В тежест на въззивника са направените от насрещната страна разноси за производството пред тази инстанция, изразяващи се в заплащане възнаграждение на адвоката, ангажиран от въззиваемата и оказал ѝ безплатна правна помощ .

По изложените съображения, Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1604 от 14.11.2023 г., постановено по гр.дело № 1930/2023 г. по описа на Районен съд-Русе.

ОСЪЖДА “ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, ЕИК 104518621, със седалище и адрес на управление: гр.**Варна**, бул.“Владислав Варненчик“ № 358, Варна Тауърс, кула Е, представлявано заедно от всеки двама от членовете на Управителния съвет: А.А.К, Х.П Х. и П.В, чрез ю.к.В. В., да заплатят на основание чл.38 ал.2 от ЗА на адв.**А. Г.** от АК-Русе, по посочена от него банкова сметка, сумата от 300 лв., представляваща възнаграждение за оказаната от него безплатна правна помощ на **М. Н. П., ЕГН *******, от гр.**Русе**.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____